

תלמודו בידו

דף ב עמוד ב

א [המנכש או המשקה מים לזרעים בשבת, משום מה חייב ?

ב [הזומר את הגפן בשבת וצריך גם לעצים, משום מה חייב ?

ג [המנכש בשדה כלאים או המכסה זרעים בעפר, משום מה לוקה ?

ד [כיצד הותר להשקות שדה בית השלחין בשביעית, והרי זריעה וחרישה אסורים ?

א [רבה: משום חורש. שמטרת החרישה לרכך את הקרקע, ואף המנכש ותולש עשבים רעים כדי שיצמחו טוב יותר והמשקה זרעים, מרככים את הקרקע.

רב יוסף: משום זורע. שהרי מטרת הזריעה שיצמחו פירות, ואף המנכש והמשקה זרעים מתכוונים להצמיח פירות.

אביי: קשה, מדוע אינו חייב משום שניהם, חורש וגם זורע.

- מנכש אינו חייב משום קוצר, כיון שאינו תולש על דעת ליטול העשבים.

ב [משום נוטע, משום שעקב הזמירה שאר הענפים גדלים עוד. וגם משום קוצר.

ג [חכמים: לרב יוסף: משום "לא תזרע כלאים".

לרבה, מכסה זרעים, משום זורע. אך מנכש פטור.

ר' עקיבא: אף מנכש חייב, משום שהוא מקיים את הכלאים.

שכל הרואה כלאים זרועים בשדהו ואינו מבטלם, לוקה.

שנאמר "שדך לא תזרע כלאים", ודרש כלאים שדך לא, שלא

יהיו כלאים בשדהו אף ללא זריעה, ומכאן שחייב לבטלם.

ד [אביי: התירו רק בשביעית בזמן הזה. וכרבי שהיא מדרבנן, והם התירו במקום הפסד.

רבא: אפילו לחכמים ששביעית בזמן הזה מן התורה, בשביעית נאסרו רק אבות

מלאכה ולא תולדות. והשקיה היא תולדה, שהרי לא היתה במשכן.